

Sistemul spitalicesc, care este încă și mai complicat decât cel al medicinei primare, ridică probleme similare în afara cazurilor când e vorba de o urgență. Efectul pervers care se crează e că ucrainenii sunt stimulați să vină doar în urgențe, aglomerând și mai tare UPU și agravând deci problema pe care medicina de urgență deja o avea. Pe lângă asta, tratamentul bolilor cronice (diabet, afecțiuni oncologice) este foarte greu de integrat pentru refugiați în sistemele existente în România, necesitând o întreagă echipă de intermediari români binevoitori care să facă documentația și diligențele necesare.

Sistemul medical, atât cel primar cât și cel de specialitate, este atât de complex, greu de gestionat și afectat de probleme și scandaluri pre-existente încât a avansa soluții telegrafice pentru acest domeniu în materialul de față ar fi neserios. Sigur că trebuie început de la sistemele informatice și decontarea pe bază de contract între medicii de familie și Casă, însă a repeta la infinit această recomandare nu rezolvă nimic, după cum o arată anii precedenți când deși toată lumea din sistem suferă și bombăne, nu s-a putut rezolva mare lucru. Este necesară o consultare urgentă și serioasă, pe logica unei analize funcționale a sistemului – adică mergând pe traseul unui client, de la intrare până la ieșire – între decidenții din sector, cei care se

ocupă de refugiați și reprezentanții celor din urmă. Este de asemenea nevoie de un coordonator național în guvern – **Mr sau Ms Ukrainian refugees** – care să preia toate aceste semnale din diferite sisteme și să le integreze la nivelul deciziei.

CONCLUZIE

Ceea ce constatăm în cazurile de acces dificil la serviciile sociale, participare scăzută pe piața muncii sau diverse interacțiuni cu birocrăția locală e că **refugiații ucraineni reprezintă o oglindă în care statul român se privește pe el însuși și constată că este pe alocuri disfuncțional**. Chiar atunci când vrea să facă bine și legiferează în consecință, mașinăria publică de aplicare a deciziilor e slabă, incoerentă și gripată.

Asta nu e o noutate și e valabil desigur și pentru cetățenii români, care întâmpină aceleași obstacole cu dosarele de pensionare, în sistemul medical și cel școlar ori atunci când trebuie să care hârtii de la o instituție la alta. Doar că românii, fiind de-ai locului, vorbind limba și cunoscând lume în stânga și dreapta, au resursele de “capital social” pentru a trage-împinge prin instituții și a o scoate cumva la capăt. Din păcate, urmărind dinamica politică generală din lunile iunie-iulie 2023 și ce schimbări s-au făcut în sistemul de gestionare a refugiaților, impresia noastră la EFOR este că problemele

